

Taget, saa er Redning af Kreaturer umulig, saa gjælder det blot om, at Døren er aaben, for at Mennesker, der trænge ind for at redde Kreaturerne eller de Gjenstande, der befindes sig i Stalden, kunne komme ud. Hovedsagen er altsaa, at Menneskene have en Udgang, der staa aaben, for at de kunne blive reddede fra at indebrænde. Det er ligegyldigt, om Taget glider ned paa Muren, naar blot Døren er aaben. Naar Ilden begynder i et Tag navnlig over en Stald, hvor der ikke er nogen Skorsten, er det som oftest en Følge af, at Ilden fra en tilstødende Bygning er vandret over paa Taget, men saa er der i Umindelighed Folk tilstede — til at redde Kreaturerne, som er det Første, man søger at faae reddet og søger at faae ud, inden Ilden angriber selve Stalden. Naar man tænker sig, at Taget er fastbundet, saaledes som det er foreslaaet af det ærede Flertal, og man veed, saaledes som det ved 1ste Behandling blev udtalt af et æret Medlem for 11te Kreds, der forresten ogsaa er Medlem af Flertallet, at Loftet i en Stald som oftest bestaar af løse Brædder eller Stænger, dækkede med Palm, og der kommer Ild i dette brændbare Stof, uagtet det er bundet fast med Jerntraad, er det en Selvfølge, at der ved saa stærke Ildbrænde som dem, der pleie at opstaa i straatætte Bygninger, regner en meget stærk Ildvegn ned paa det let antændelige Loft, og i samme Nu staa baade Loft og Tag i lys Lue, og da Loftet ligger umiddelbart over Kreaturerne, er der ikke stor Formodning for, at Kreaturerne, naar det er kommet saavidt, kunne reddes; de skulde være reddede i Forveien, ellers er det tvivlsomt, om de kunne ud. Ved Ildbrænde i straatætte Bygninger er der saadanne Ildmasker og et saadant Ildhav, at næsten Ingen kan komme i Nærheden deraf eller komme ind for at redde Kreaturerne, man kan ialtfald ikke drive Kreaturerne ud, da de jo som bekjendt ere meget frygtfomme for at komme ud af deres vanlige Opholdssted. Selv om der kun ligger et lille Stykke Papir i Stald døren og brænder, vil det dog ikke være muligt at faae Kreaturerne ud, de skulde trækkes over Døren med stor Anstrængelse. Naar det først er kommet saavidt, er det ikke mange Kreaturer, der ville kunne reddes. Men det er jo ogsaa hovedsagelig Mennesker, det kommer an paa at redde, og der bliver den Betragtning, Lovgivningsmagten væsenligt maa gjøre gjældende, den, at der er Udganget, som ere aabne. Naar Tagene blive fastbundne saaledes, at de ikke kunne glide ned ved en Ildbrand — som nu, hvor de glide ned, naar de ere antændte af Ilden, idet den indvædige Side er lettest brændbar, saa at de strax glide ned paa Jorden, — men naar de derimod ere fastbundne saaledes, at de brænde op over Bygningens Hvide, saa følger — hvad jeg ogsaa antydede ved 1ste Behandling — ogsaa deraf, at Vinden fører Flaammerne og Funterne over til de tilstødende Bygninger. Brand-

forpset, der er tilstede, har ingen Sprøiter og maa staa som rolige Tilskuere, albeles magtesløse til at forhindre Ilden i fra det ene Tag at angribe det andet. Skide Tagene derimod meget hurtig ned, saa kan Slutningsmandskabet komme til at søe sin Virkning; det kunde da tildeels slukke, hvad der er muligt at slukke. Mindretallet har i Betragtning af Sagen, som den ligger for, og efter de Erfaringer og Oplysninger, der ere komne tilstede, ment, at det Eneste, der kan gjøres, er at forhindre Tagenes Nedstridning foran Døren, saa meget mere som der ikke — hvad jeg allerede har antydet — er paavist et eneste Tilfælde, hvor der er sket Ulykke, hvor Tagene ere gledne ned foran de tætte Mure. Mindretallet foreslaar derfor ved § 1, at alle Tage, som for Fremtiden enten oplægges eller omlægges af brandfarligt Materiale, skulle tætkes med galvaniseret Jerntraad, og vi ere, for at tilveiebringe den Sikkerhed, som der kunde være Formodning om at kunne opnaas, gaaede lidt videre end Lovforslaget, idet der i dette er foreslaaet Fastbinding i en Udstrækning af to Alen paa hver Side af Døren, medens Mindretallet har foreslaaet tre Alen, fordi Taget, hvor Murene ere høie, dog kunde tænkes, naar det faldt ned fra denne store Hvide, alligevel at kunne falde ned foran Indgangsdøren, naar det kun var befæstet indtil to Alen paa hver Side af denne. Derimod have vi udeladt Bestemmelsen om Jerntraadens Dimensioner, da disse er meget vanskelige at kontrollere, fordi de forskjellige Numre ere saa nær ens i Størrelse, at Forstjellen ikke kan ses, og paa den anden Side er der jo heller ikke nogen Garantii for, at et saadant Nummer er stabilt; men i ethvert Tilfælde have vi ingen Anledning fundet til at gaa til den Dimension, som er nævnt af det meget ærede Flertal, nemlig Nr. 20, da dette Nummer, saavidt jeg har erfaret, er det højeste og betegner den fineste galvaniserede Tæftraad, der findes i Handelen. I 2det Stykke har Mindretallet foreslaaet, at der paa enhver Bygning, der tjener til Opholdssted for Mennesker eller Dyr, skal være anbragt to Døre til to forskjellige Sider. Der findes jo, som jeg begyndte med at udtale, sammenbyggede Gaarde, der kun have Udgang til den ene Side og netop til den Side, hvor Heden maa forudsættes at ville blive størst, og her er det da af størst Bigtighed, at man faar en Vagdør at komme ud af. Ved Hjælp af en saadan Dør vil man have større Formodning for at finde Redning, end ved noget-som-hest andet Middell, og navnlig det Middell, der er foreslaaet i Lovforslaget, saa meget mere, som man jo ikke kan være fuldstændig sikker paa, at Taget ikke skrider ned, og naar Taget ikke er tilstrækkelig fastbundet, maa man jo befrygte, at dette kan ske. For andre enlig liggende Bygninger vil det heller ikke være uden Betydning, at der er Udgangsdøre til forskjellige Sider, da det vilde kunne tænkes, at Døren var afstaaen ved Ned-